

86/23. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2023. május 25.

A Bíróság ítélete a C-290/21. sz. | AKM (Műholdas programcsomagok szolgáltatása Ausztriában) ügyben

Műholdas programok határokon átnyúló továbbközvetítése: a sugárzás helye szerinti tagállam elve kiterjed a műholdasprogramcsomag-szolgáltatókra is

Következésképpen, ha a műholdasprogramcsomag-szolgáltató köteles beszerezni az ő közreműködésével megvalósuló műholdas nyilvánosságához közvetítéssel érintett szerzői és szomszédos jogok jogosultjainak engedélyét, ezt csak abban a tagállamban kell megtennie, ahol a műsorhordozó jeleket a műhold felé vezető közvetítési láncba juttatják

Az alapeljárás felperese, a Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger Reg. Gen. mbH (AKM) egy osztrák – szerzői jogi jogokkal foglalkozó – közös jogkezelő társaság. Ő annak a zeneművekre vonatkozó felhasználási engedélynek a jogosultja, amely feljogosítja arra, hogy osztrák területen megbízások alapján műsorsugárzási jogokat gyakoroljon. A Canal+ Luxembourg Sàrl (a továbbiakban: Canal+) egy luxembourgi székhelyű televíziós műsorszolgáltató, amely Ausztriában műholdon keresztül kínálja több, más tagállamban található műsorsugárzó szervezet kódolt műsorcsomagjait (a továbbiakban: műholdas programcsomagok), nagy felbontásban (HD minőség) vagy normál felbontásban (SD minőség).

A műsorhordozó műholdas jeleknek a közvetítési láncba való bejuttatását (uplink) legtöbbször maguk a műsorsugárzó szervezetek végzik, olykor a Canal+-ön keresztül, e más tagállamokban. A nagyfelbontású (HD minőségű) programok kínálatának egészét és a kiegészítő információkat – mint például az audio-adatokat és feliratok adatait – is tartalmazó csomagot szolgáltatnak. A műholdon keresztül történő „visszaküldést” követően e csomagot műholdas vevőkészülékekkel lehet fogni a lefedettségi területen belül. Az említett csomag tehát részekre van osztva, és a felhasználó terminálon keresztül, dekóder segítségével a programok mindegyikéhez hozzá tud férni. A Canal+ által kínált műholdas programcsomagok fizetős és ingyenes televíziós csatornákat tartalmaznak. A fizetős csatornákkal ellentétben, ez utóbbiak nincsenek kódolva, és osztrák területen bárki által foghatók normál felbontású (SD) minőségben.

Miután úgy vélte, hogy a Canal+ sérti az általa kezelt jogokat, az AKM keresetet indított az osztrák bíróságok előtt, lényegében a műholdas jelek Canal+ általi ausztriai sugárzásának abbahagyása, valamint díjazás megfizetése iránt, arra való hivatkozással, hogy azokban a tagállamokban, ahol a műholdas sugárzásra vagy nyilvánosságához közvetítésre sor kerül, semmilyen felhasználási engedélyt nem szereztek be, és e sugárzást ő Ausztriában nem engedélyezte.

Az Oberlandesgericht Wien (bécsi regionális felsőbbbíróság, Ausztria) azon ítéletével szembeni felülvizsgálati kérelem tárgyában eljáró Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság, Ausztria), amely ítélet többek között azt állapította meg, hogy a szóban forgó műholdas csomagok egy új közönséget érnek el, vagyis egy olyan közönséget, amely eltér a műsorszolgáltatók szabadon fogható adásainak közönségétől, úgy döntött, hogy előzetes döntéshozatal céljából

kérdést terjeszt a Bíróság elé a 93/83 irányelv¹, és különösen annak 1. cikke (2) bekezdése b) pontjának értelmezését illetően. E rendelkezés szerint a műholdas nyilvánossághoz közvetítésre csak abban a tagállamban kerül sor, ahol a műsorsugárzó szervezet ellenőrzése és felelőssége mellett a műsorhordozó jeleket a műhold felé, majd onnan a Föld felé vezető megszakítatlan közvetítési láncba juttatják.

A Bíróság álláspontja

A Bíróság megállapítja, hogy **abban az esetben, ha a műholdas programcsomag szolgáltató ahhoz a műholdas nyilvánossághoz közvetítéshez, amelyben részt vesz, köteles beszerezni az érintett szerzői és szomszédos jogok jogosultjainak engedélyét, ezt az engedélyt** – az érintett műsorsugárzó szervezet részére adott engedélyhez hasonlóan – **kizárólag abban a tagállamban kell beszerezni, amelyben a műsorhordozó jeleket a műholdra vezető közvetítési láncba juttatják.**

A Bíróság először is emlékeztet arra, hogy a 93/83 irányelv 1. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt szabály alkalmazásához az szükséges, hogy az ezen 1. cikk (2) bekezdésének a) és c) pontja értelmében vett „műholdas nyilvánossághoz közvetítésről” legyen szó, mivel e rendelkezések e tekintetben kumulatív feltételeket határoznak meg. Ily módon a közvetítés akkor minősül egyetlen „műholdas nyilvánossághoz közvetítésnek”, ha azt a műsorhordozó jelek „bejuttatásának cselekménye” váltja ki, amelyre „a műsorsugárzó szervezet ellenőrzése és felelőssége mellett” kerül sor; e jeleket „a műhold felé, majd onnan a Föld felé vezető megszakítatlan közvetítési láncba” juttatják; az említett jeleket „a nyilvánosság általi vételre szánják”; és ha ugyanazokat a jeleket kódolják, a dekódolásra szolgáló eszközt „a műsorsugárzó szervezet vagy az ő hozzájárulásával más bocsátja a nyilvánosság rendelkezésére”.

Ezt követően, mind a televíziós műsorok közvetett közvetítését, mind pedig az olyan közvetlen közvetítést, amely ezen együttes feltételek mindegyikének megfelel, úgy kell tekinteni, mint amelyek mindegyike egyetlen műholdas nyilvánossághoz közvetítésnek minősül, és így oszthatatlan. Ugyanakkor, az ilyen közvetítés oszthatatlansága nem jelenti azt, hogy a műholdas programcsomag-szolgáltató e közvetítésben való közreműködése az érintett jogosultak engedélye nélkül is lehetséges lenne.

Végül pedig, az ilyen engedélyt többek között annak a személynek kell beszereznie, aki e közvetítést végzi vagy aki abban közreműködik, és így az említett közvetítés révén az oltalom alatt álló műveket új közönség számára teszi hozzáférhetővé, azaz olyan közönség számára, amelyet a más személy számára az oltalom alatt álló művek szerzői által adott engedély megadásakor nem vettek figyelembe. Márpedig az olyan műholdas nyilvánossághoz közvetítést, mint amilyen az alapügy tárgyát képező közvetítés, az a műsorsugárzó szervezet végzi, amelynek ellenőrzése és felelőssége mellett a műsorhordozó jeleket a műholdra vezető közvetítési láncba juttatják. Ezenkívül nem vitatott, hogy e szervezet ily módon a védelem alatt álló műveket főszabály szerint új közönség számára teszi hozzáférhetővé. Következésképpen e szervezetnek kell beszereznie a 93/83 irányelv 2. cikkében említett engedélyt.

A Bíróság ezenfelül megállapítja, hogy **miután úgy tekinthető, hogy az ilyen műholdas nyilvánossághoz közvetítésre csak abban a tagállamban kerül sor, ahol a műsorhordozó jeleket a műholdra vezető közvetítési láncba juttatják, a műsorsugárzó szervezetnek ezt az engedélyt kizárólag ebben a tagállamban kell beszereznie.** Ugyanakkor pontosítja, hogy a jogosultaknak a műveik ilyen közvetítéséért járó megfelelő díjazásának meghatározása érdekében figyelembe kell venni a műsorszórás minden paraméterét, mint például ez utóbbi tényleges és a potenciális közönségét is. Ebből azt a következtetést vonja le, hogy **amennyiben e tényleges vagy potenciális közönség egy része más tagállamokban található, mint amelyben a műsorhordozó jeleket a műholdra vezető közvetítési láncba juttatják, adott esetben a különböző érintett közös jogkezelő társaságok feladata, hogy megfelelő megoldásokat találjanak e jogosultak méltányos díjazásának biztosítására.**

¹ A műholdas műsorsugárzásra és a vezetékes továbbközvetítésre alkalmazandó egyes szerzői és szomszédos jogi szabályok összehangolásáról szóló, 1993. szeptember 27-i 93/83/EGK tanácsi irányelv (HL 1993. L 248., 15. o.; magyar nyelvű kiadás 17. fejezet, 1. kötet, 134. o.).

Mindemellett a Bíróság emlékeztet arra, **hogy nem zárható ki, hogy más szereplők is részt vesznek a műholdas nyilvánossághoz közvetítésben, oly módon, hogy a műveket vagy a védelem alatt álló teljesítményeket az érintett műsorsugárzó szervezet által célba vett közönségnél szélesebb közönség számára teszik hozzáférhetővé. Ebben az esetben e szereplők közreműködésére nem terjed ki az említett szervezetnek adott engedély. Ilyen eset áll fenn többek között akkor, ha valamely szereplő kibővíti az e közvetítéshez hozzáféréssel rendelkező személyek körét, és így a műveket vagy a védelem alatt álló teljesítményeket egy új közönség számára teszi hozzáférhetővé.**

Egyebekben a Bíróság megállapítja, hogy **a 93/83 irányelv (5), (14) és (15) preambulumbekzdéséből az következik, hogy ezen irányelv 1. cikke (2) bekezdése b) pontjának célja annak biztosítása, hogy a „műholdas nyilvánossághoz közvetítés” kizárólag az abban a tagállamban hatályos szerzői és szomszédos jogi jogszabályok hatálya alá tartozzon, amelyben a műsorhordozó jeleket a műholdra vezető közvetítési láncba juttatják. Ennélfogva ellentétes lenne ezzel a célkitűzéssel, ha a műholdasprogramcsomag-szolgáltatónak más tagállamokban is be kellene szereznie a szerzői és szomszédos jogok érintett jogosultjainak engedélyét.**

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Kövesse a híreket!

